

Juist op dit oogenblik had Alice een vreemd gevoel, waarvan ze zich aanvankelijk geen rekenschap wist te geven. Eindelijk echter ontwaarde ze, dat ze weer grooter begon te worden. Nu was ze eerst van plan op te staan en het Hof te verlaten, maar bij nader inzien besloot te blijven, waar ze was, zoolang er plaats voor haar zou zijn.

«Druk toch niet zoo», zei de Zevenslaper, die naast haar zat. «Ik kan bijna niet ademen».

«Dat kan *ik* niet helpen», zei Alice zeer deemoedig, «ik ben aan 't groeien».

«Je hebt geen recht om *hier* te groeien», zei de Zevenslaper.

«Kom, praat toch niet», zei Alice, meer moed vattend, »je groeit zelf immers ook wel!»

«Ja, maar *ik* groei in een behoorlijke mate», zei de Zevenslaper, «niet op die belachelijke manier». Dit zeggend stond hij norsch op en ging naar de overzijde der zaal.

Al dezen tijd had de Koningin den Hoedenmaker voortdurend strak aangekeken en juist toen de Zevenslaper de zaal overstak, zei ze tot een der ambtenaren: «Breng me eens even de naamlijst der zangers op het laatste concert!» waarop de ongelukkige Hoedenmaker zoo begon te beven,

dat hem de beide schoenen van de voeten vielen.

«Leg getuigenis af», herhaalde de Koning boos, «of ik laat je terechtstellen, hetzij je zenuwachtig bent of niet».

«Ik ben een arm man, Sire», begon de Hoedenmaker met trillende stem, «en ik zat nog nauwelijks aan mijn thee, niet langer dan een week of zoo en door het aanhoudend dunner worden van de boterhammen en het tintelen van de thee—»

«Het tintelen van *wat?*» zei de Koning.

«Het *begon* met de thee», antwoordde de Hoedenmaker.

«Natuurlijk begint tintelen met een *T*», zei de Koning bits. «Dat weet ik ook wel. Denk je soms, dat ik een ezel ben? Ga voort!»

«Ik ben een arm man», vervolgde de Hoedenmaker, «en de meeste dingen tintelden daarna — maar de Maartsche Haas zei —»

«Dat zei ik niet!» viel hier de Maartsche Haas haastig in.

«Dat zei je wel!» zei de Hoedenmaker.

«Ik ontken het!» zei de Maartsche Haas.

«Hij ontkent het!» zei de Koning, «laat dat er dan maar uit».

«Wel, in elk geval, de Zevenslaper zei —» zoo